

Rigsdagen ikke har Mandat til at løse de Opgaver, der ligger for, og der er heller ikke Tvivl om, at det i særlig Grad var de økonomiske Spørgsmaal, der var i Forgrunden ved det Valg, som blev afholdt den 2. December. Jeg vil ogsaa mene, at selve dette, at man skulde gaa til en Folkeafstemning om saadanne Ting, ikke vilde være til Gavn for det parlamentariske og politiske Liv herhjemme. Jeg tror, at Vælgerne vil have langt lettere ved at følge den Vej, der følges nu: Er de enige i den Politik, som de Repræsentanter, de har valgt, har været med til at føre, i den Rigsdagsperiode, de er inde, saa genvælger de disse Repræsentanter, naar de kaldes til Valg, og er de uenige med dem, har de Lejlighed til at kaste deres Stemmer andre Steder hen. Jeg vil mene, at det for Vælgerne er langt behageligere, at de har de valgte Repræsentanter at henholde sig til, og jeg vil heller ikke være med til at forflygtige de valgte Rigsdagsrepræsentanters Ansvar derved, at de i en eller anden vanskelig Situation kan skyde Spørgsmaalet fra sig, henskyde det til en Folkeafstemning og saa bagefter tage den Stilling, som de mente maatte være den heldigste ved den Sags Løsning.

Jeg mener altsaa, at den Rigsdag, som nu er valgt og ikke har siddet stort mere end et halvt Aar, har rigeligt Mandat til at løse de Opgaver, den er gaaet ind for. Hvis det havde været ved Udløbet af en 4 Aars Periode og nye og store Spørgsmaal havde staaet paa Dagsordenen, kunde der have været nogen Grund for Oppositionspartierne til at sætte ind og forlange et Valg eller en Folkeafstemning; men den Vælgerafgørelse, som faldt den 2. December, er efter vor Opfattelse fuldt Udtryk for, hvad Vælgerbefolkningen mente om de Opgaver, som den kommende Regering skulde tage op til Gennemførelse i den Periode, vi er inde i.

Det er da heller ikke absolut Lovord, der har lydt i Anledning af dette Lovforslags Fremstilling. Vi kan tage det ærede Medlem Hr. P. Munchs eget Partis Blad ovre i Middelfart, det radikale Blad derovre, hvis jeg med Formandens Tilladelse ganske kort maa nævne, hvad der skrives dér. Man skriver: Det var heldigt, at Hr. Staunings Dagsorden om Valg paa Nedskærings-

forslaget blev stemt ned af Rigsdagen, og der føjes til: Nu bør der ikke være mere Snak om den Ting. Det samme Blad vender sig ogsaa mod det ærede Medlem Hr. P. Munchs Tale om Folkeafstemning. Nej, nu skal det være Slut, føjer Redaktøren til, nu har der været snakket nok om det. Det er altsaa et Blad, der staar i nøje Tilslutning til det radikale Venstre, er dette Partis førende Organ over store Dele af Vestfyn.

Naar et Partiorgan kan udtale sig saa skarpt, forbavses man ikke, naar man faar fat i andre Organer, som ganske vist staar det radikale Venstre nær, men alligevel paa meget stærkere Maade bryder Staven over den Politik, det radikale Venstre har gjort sig til Talsmand for. Jeg tænker paa en Artikel i et de Radikale venligt sindet Blad, „Østsjællands Folkeblad“; de lægger ikke Fingrene imellem; det, der sker ved, at man kaster denne Folkeafstemningstanke ind nu umiddelbart før Vedtagelse af Nedskæringsforslagene, betegner dette Blad som et taktisk Fif, som Vælgerne virkelig har gennemskuet og kun har Foragt tilovers for.

Naar dette Blad, som er Forslagsstillerne venligsindet, kan udtale sig paa denne Maade i Anledning af dette Forslags Fremstilling, saa kan jeg kun føje til, at vi i Venstre kan underskrive, baade hvad de halvradikale og hvad de helradikale Blades Redaktører har udtalt angaaende denne lille Manøvre med Fremstilling af Forslag om Folkeafstemning umiddelbart før Vedtagelsen og Stadfæstelsen af Nedskæringsforslagene. Nej, hvis der havde været Konsekvens i de Radikales Politik, skulde de have danset forrige Tirsdag, da det ærede Medlem Hr. Stauning indbød dem til at danse; da var Musikken til Stede, og det hele var stillet op, da kunde de bedre have ventet at faa et Resultat, end de kan vente det nu, da Forslaget kommer nogle Dage for sent.

Det samme halvradikale Blad, „Østsjællands Folkeblad“, gør endvidere opmærksom paa, at der kan jo være enkelte store Principspørgsmaal, som man muligvis med nogen Grund kan gøre til Genstand for Folkeafstemning, men det kan man ikke gøre med Spørgsmaal, der ikke kan ses isoleret, og det kan Spørgsmaalet om Nedbringelsen af Statsudgifterne ikke. Hvis man har den Opfattelse, at Statens Udgifter maa staa i rimeligt Forhold til de Indtægter, det offent-